

WAGENINGSE ECOLOOG GAAT BUITENAARDS BOEREN

- Proef moet duidelijk maken of Marsbodems geschikt is voor landbouw.
- 'De tijd is er rijp voor.'

Kun je tomaten kweken op de maan? Of, waarom niet, op Mars? Om die vraag te beantwoorden hoef je geen ruimtetek aan te trekken. Ecoloog Wieger Wamelink van Alterra zoekt het gewoon hier uit. In een kas in het Binnenveld begint hij volgende week dinsdag een extraterrestrial proef naar de groeipotentie van maan- en Marszand.

Een waanzinnig idee? Helemaal niet, vindt Wamelink. 'Ik wilde gewoon eens iets nieuws doen, iets wat nog nooit iemand anders heeft gedaan. Ik heb altijd al belangstelling gehad voor ruimtevaart. We hebben bij Alterra een database die per plantensoort voor een groot aantal abiotische randvoorwaarden aangeeft of een soort kan voorkomen of niet. Die twee dingen combineer ik in dit experiment.' Bovendien is de tijd er rijp

Wieger Wamelink koestert 25 kilo marszand.

voor, nu er initiatieven zijn om de eerste mensen naar Mars te sturen.

Maar hoe komt een sterveling aan maan- en Marszand? Dat blijkt kinderlijk eenvoudig. Wamelink: 'Even op internet googelen en je hebt het. Dat verbaasde me zelf ook. NASA heeft het gemaakt. De samenstelling van maan- en Marszand is natuurlijk precies bekend. En dus kun je het gewoon namaken. NASA heeft van beide een

paar ton gemaakt en het bedrijf Orbiter verkoopt het voor wetenschappelijke experimenten. Er is bijvoorbeeld een Japans bedrijf dat probeert of je maanzand kunt gebruiken om beton te maken.'

KLAVER EN LUPINE

Onlangs werd het eerste vat met 25 kilo Marszand bij Alterra afgeleverd. Martian Regolith Simulant staat er op de stevig afgesloten witte emmer. Is het echt rood? Wame-

link weet het niet. 'Ik laat 'm nog even dicht. Voor de proef wil ik niet dat er nu al lucht bij komt.' In totaal vijftig kilo maan- en Marszand zijn besteld. Kosten: 2500 dollar plus 600 dollar voor het vervoer en 124 euro accijns per vat. Wamelink gaat onder meer aan de slag met tomaat, rogge, lupine, klaver en valkruid. Kijken of het kiemt en vervolgens groeit. Hij trekt een maand of drie uit voor zijn experiment. Genoeg om de eerste Mars-tomaat het licht te laten zien? 'Eerlijk gezegd denk ik van niet. Ik denk dat alleen de stikstofbinders zoals klaver en lupine het redden. En als er al tomaten groeien, moet je nog maar afwachten of ze eetbaar zijn. In deze bodems zitten veel zware metalen.'

En dan nog dit. Zijn proef is géén 1 aprilgrap, bezweert Wamelink. 'Ik weet dat het voor de hand ligt dat te denken. Ik kan er ook niks aan doen dat het toevallig zo uitpakt. Het is conventie om een 1 aprilgrap op 1 april uit te voeren. In het persbericht staat daarom uitdrukkelijk dat de proef op 2 april start.' **GRK**